

Stenen die konden praten... en de tovenaar.

Een jonge knaap was wat verkouden, daarom floot hij geen liedje terwijl hij van de fruitmarkt kwam. Hij was gewoon om recht voor zich uit te staren. Nu keerde hij echter plug naar huis terug en kwam langs een oude muur waarop wat klimop groeide. Daarboven zag hij een heerlijk geurende jasmijnboom. Hij sloeg geen aandacht aan dit alles, maar vond dat de muur wat scheef stond en aan het afbrokkelen was. De muur moest eens geveerd worden dacht hij. Plots hoorde hij, dat men stilletjes tegen elkaar aan het praten was. Het gepraat kwam echter niet van de burenen met hun kinderen... maar van uit de stenen... De hoeksteen sprak wijs "Zolang zal het niet meer duren, de muur zal ineensstorten, spijtig dat de kinderen niet meer veilig kunnen spelen" besloot hij. De jongen vertelde aan zijn moeder wat hij gehoord had. "Stenen kunnen niet spreken" antwoordde ze, "Ze hebben immers geen tong". Toch beweerde de jongen "Het kwam uit de stenen"... ! "Ik breng je wat warme melk met wat honing voor je keel, slaapwel" suste ze hem. De jongen bleef maar denken aan de vervallen muur en opeens was zijn verkoudheid over. Naast zijn bed stond een man die er uit zag als een tovenaar. "Maar ik ben een tovenaar" zei hij met een warme stem. "Ik heb alles gehoord en de stenen betooverd". "O wat ben ik blij" sprak de knaap "Kan ik misschien helpen?" "Ja", "kom maar mee". Plots stonden ze voor de muur. De jongen hoorde, dat de stenen aan het praten waren. "Als jullie mij horen dan hoor ik ook jou o" sprak de verstandige jongen. Hij wou terug de hulp inroepen van de magiër, maar hij was verdwenen. "Zijn jullie betooverd?" wilde de jongen weten. "Ja" klonk het in koor. "Sij alleen kan de betovering verbreken door zoveel malen "Klop,klop" te zeggen als er stenen zijn. De jongen herhaalde het wel honderden keren "Klop ,klop", tot zijn keel weer hees was, nog erger dan de eerste keer. Maar zie... daar stond de muur terug recht, de stenen waren gaaf en de jongen bevond zich terug in bed. Opnieuw was alle heesheid verdwenen... Moeder wekte hem en zei "MOET JE N DE STENEN KUNNEN SPREKEN ZE ZOU DEN VEEL TE VERTELLEN WEBBEN!

...